

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МИКОЛАЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО**

Філологічний факультет
Кафедра германської філології

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор із науково-педагогічної
роботи

Михальченко Н.В.

28 серпня 2024 р.

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ВСТУП ДО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА**

Ступінь «бакалавра»

Галузь знань: 03 Гуманітарні науки

Спеціальність: 035 Філологія

Спеціалізація 035.041 - Германські мови та літератури (переклад включно),

перша - англійська

ОПП «Переклад»

2024-2025 навчальний рік

Програму розроблено та внесено: Миколаївський національний університет
імені В. О. Сухомлинського

Розробник: Єфименко Тетяна Миколаївна, к.філ.н., доцент кафедри
германської філології.

Програму схвалено на засіданні кафедри германської філології.
Протокол від «27» серпня 2024 року № 17

Завідувач кафедри германської філології _____ (Мироненко Т.П.)

«27» серпня 2024 р.

Анотація

У процесі вивчення дисципліни «Вступ до перекладознавства» розглянуто особливості перекладу з української мови на англійську та з англійської на українську; визначено особливості формування мовної особистості сучасного студента; проаналізовано нормативно-правову базу підготовки майбутніх перекладачів англійської мови (освітньо-професійна програма, вимоги до укладання навчальної та робочої навчальної програм); досліджено розвиток перекладацької компетенції та загальних умінь спілкування; формування впевненості щодо використання мови як засобу комунікації та перекладу; формування початкових практичних навичок обробки тексту у процесі перекладу з української мови на англійську; активізація вживання специфічних мовних елементів у перекладі з української на англійську мову (підходи до навчання мови, закономірності, принципи, методи, прийоми та засоби навчання); окреслено ефективність застосування інформаційно-комунікаційного комплексу; схарактеризовано систему аудиторних занять у ЗВО (лекція, практичне, семінарське, лабораторне заняття), технологію організації самостійної роботи студентів та практичної підготовки (види практик у ЗВО, компоненти виробничої практики); розкрито особливості змішаного навчання і роль дистанційного в його системі; інформаційно-освітні ресурси дистанційного навчання; з'ясовано види навчально-, навчально-дослідницької, науково-дослідницької роботи (навчально-дослідницька робота, науково-дослідницька робота, науково-організаційні заходи) майбутнього філолога; складники його науково-комунікативної компетентності.

Ключові слова: переклад, технологія навчання, аудиторні заняття, позааудиторна робота, змішане навчання, дистанційне навчання, науково-дослідницька робота.

Summary

In the process of studying the discipline "Introduction to Translation Studies" the peculiarities of translation from Ukrainian into English and from English into Ukrainian are considered; features of formation of the language personality of the modern student are defined; the normative-legal base of preparation of future translators of English is analyzed (educational-professional program, requirements to the conclusion of educational and working educational programs); the development of translation competence and general communication skills is studied; building confidence in the use of language as a means of communication and translation; formation of initial practical skills of word processing in the process of translation from Ukrainian into English; intensification of the use of specific language elements in the translation from Ukrainian into English (approaches to language learning, patterns, principles, methods, techniques and teaching aids); the efficiency of application of information and communication complex is outlined; the system of classroom classes in freelance classes (lectures, practical, seminar, laboratory classes), technology of organization of independent work of students and practical training (types of practices in free economic zones, components of industrial practice) are characterized; features of blended learning and the role of distance learning in its system are revealed; information and educational resources of distance learning; the types of educational, teaching-research, research work (educational-research work, research work, scientific-organizational measures) of the future philologist are clarified; components of his scientific and communicative competence.

Key words: translation, learning technology, classroom classes, extracurricular work, blended learning, distance learning, research work.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
		<i>денна форма навчання</i>
Кількість кредитів – 5	Галузь знань 03 Гуманітарні науки	Нормативна
Загальна кількість годин 150	Спеціальність 035 Філологія	<i>Рік підготовки:</i>
		I-й
		<i>Семестр</i>
		II-й
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 3	Ступінь: бакалавр	<i>Лекції</i>
		10 год.
		<i>Практичні, семінарські</i>
		20 год.
		<i>Самостійна робота</i>
120 год.		
		Вид контролю: екзамен

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної та індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 150 год.: 18 год. – аудиторні заняття, 122 год. – самостійна робота (33% / 67%).

2. Мета, завдання навчальної дисципліни та очікувані результати

Мета курсу: подати найважливіші теоретичні відомості з перекладознавства, ознайомити студентів з сутністю перекладу, визначити поняття «переклад», визначити місце перекладу як акту міжмовної комунікації, виявити статус, предмет та структуру дисципліни в системі теорії перекладу, розвиток перекладацької компетенції та загальних умінь спілкування; формування впевненості щодо використання мови як засобу комунікації та перекладу; формування початкових практичних навичок обробки тексту у процесі перекладу з англійської мови на українську та з української на англійську; розвиток здатності до самостійного пошуку та засвоєння нового матеріалу.

Завдання курсу: розвивати творче мислення при виборі способів перекладу, а також при виконанні практичних завдань у спеціальних навчальних ситуаціях, які вимагають професійної компетенції перекладача; сформувати у студентів початкову теоретичну базу, загальні уявлення про способи оцінювання та членування тексту в процесі визначення способу перекладу та основних напрямків перетворення тексту; сформувати уявлення про специфіку професійної діяльності перекладача в сучасному суспільстві; сформувати основи вмінь творчого використання знань на практиці під час виконання усного або письмового перекладу з урахуванням конкретних умов; ознайомити з найбільш відомими напрямками та концепціями перекладознавства, методами, формами та засобами перекладу з англійської мови на рідну та з рідної на англійську.

Передумови для вивчення дисципліни: стилістика, лексикологія, іноземна література, психологія, фонетика, граматики.

Програмні результати навчання:

ПРН 1. Вільно спілкуватися з професійних питань із фахівцями та нефахівцями державною та іноземною(ими) мовами усно й письмово, використовувати їх для організації ефективної міжкультурної комунікації.

ПРН6. Використовувати інформаційні й комунікаційні технології для вирішення складних спеціалізованих задач і проблем професійної діяльності.

ПРН 9. Характеризувати діалектні та соціальні різновиди мов(и), що вивчаються(ється), описувати соціолінгвальну ситуацію.

ПРН 11. Знати принципи, технології і прийоми створення усних і письмових текстів різних жанрів і стилів державною та іноземною (іноземними) мовами.

ПРН 16. Знати й розуміти основні поняття, теорії та концепції обраної філологічної спеціалізації, уміти застосовувати їх у професійній діяльності.

1. 3. Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студент оволодіває такими компетентностями:

I. Загальнопредметні:

ЗК 1. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК 6. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

II. Фахові:

ФК 1. Усвідомлення структури філологічної науки та її теоретичних основ.

ФК 8.Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань.

ФК 9.Усвідомлення засад і технологій створення текстів різних жанрів і стилів державною та іноземною (іноземними) мовами.

ФК 10.Здатність здійснювати лінгвістичний та перекладознавчий аналіз текстів різних стилів і жанрів.

ФК 12. Здатність до організації ділової комунікації.

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 150 годин / 5 кредитів.

Кредит 1. ФОРМУВАННЯ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ДУМКИ (ІСТОРИЧНИЙ ЕКСКУРС)

Тема 1. Тема 1. Античний світ. Переклад в епоху Середньовіччя.

Тема 2. Перекладацька діяльність епохи Відродження. Переклад епохи Бароко (1600–1750)

Тема 3. Переклад періоду класицизму та просвітництва (VIII ст.). Переклад епохи романтизму (кінець 1830 рр.XIX ст.)

Тема 4. Переклад доби критичного реалізму (1880–1910-ті рр.)

Тема 5. Період "Розстріляного Відродження" (1920-1937/41) у СРСР та в УРСР

Кредит 2. ТИПОЛОГІЗАЦІЯ ПЕРЕКЛАДІВ. МОВНЕ ЗНАЧЕННЯ І ПЕРЕКЛАД.

Тема 1. Предмет вивчення перекладознавства. Галузі перекладознавства.

Тема 2. Визначення поняття «переклад». Основні види перекладу. Типи та види перекладу за характером, формою та засобом. Зв'язок перекладознавства з іншими науками.

Тема 3. Значення слова.

Тема 4. Основні типи мовних значень у теорії перекладу.

Тема 5. Способи передачі мовних значень у перекладі. Способи передачі безеквівалентної лексики.

Кредит 3. АДЕКВАТНІСТЬ ПЕРЕКЛАДУ. АДЕКВАТНІСТЬ І ЕКВІВАЛЕНТНІСТЬ ПЕРЕКЛАДУ. КОМУНІКАТИВНІ РІВНІ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ. ЕКВІВАЛЕНТНІСТЬ ПЕРЕКЛАДУ. КОМУНІКАТИВНІ РІВНІ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ

Тема 1. Поняття адекватності у перекладознавстві. Поняття еквівалентності у перекладознавстві

Тема 2. Основні концепції перекладацької еквівалентності. Концепція формальної відповідності. Концепція нормативно-змістової відповідності.

Тема 3. Концепція повноцінного (адекватного) перекладу. Концепція динамічної (функціональної) еквівалентності.

Тема 4. Проблема еквівалентності у світлі сучасної теорії перекладу.

Тема 5. Рівні еквівалентності. Історичні концепції та універсальні моделі перекладацької еквівалентності

Кредит 4. ПІДГОТОВКА ПЕРЕКЛАДАЧІВ. ВЗАЄМОДІЯ ПЕРЕКЛАДАЧА І АВТОРА В ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ. ВЗАЄМОДІЯ ПЕРЕКЛАДАЧА І АВТОРА В ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ

Тема 1. Історія підготовки перекладачів. Визначення понять «перекладач» та «тлумач». Знання, вміння та навички перекладачів. Особистісні якості перекладачів.

Тема 2. Модель сучасного перекладача. Підготовка перекладачів в Україні та зарубіжних країнах на сучасному етапі. Відомі українські перекладачі.

Тема 3. Індивідуальність автора оригіналу і перекладача.

Тема 4. Проблема «перекладності» і «неперекладності» тексту. Поняття «одиниці перекладу». Текст як одиниця перекладу.

Тема 5. Переклад художніх текстів різних жанрів.

Кредит 5. ЛЕКСИКОГРАФІЯ І ПЕРЕКЛАДАЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ. ПЕРЕКЛАД ІДІОМАТИЧНИХ ВИРАЗІВ. ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА. НАУКОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ В ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВІ.

Тема 1. Класифікація словників. Техніка роботи зі словником. Основні риси фразеологізмів як мовних одиниць. Класифікація фразеологічних відповідностей.

Тема 2. Сучасне перекладознавство як самостійна наукова дисципліна. Основні підходи до теорії перекладу.

Тема 3. Основні підходи до теорії перекладу. Розвиток суспільства і збагачення словникового складу англійської мови.

Тема 4. Наукове дослідження та його типи. Методологія наукових досліджень.

Тема 5. Етапи наукового дослідження. Загальні вимоги до наукової роботи

3. Структура навчальної дисципліни

Кредити	Кількість годин				
	Денна форма				
	Усього	у тому числі			
л		п	ла б	ср	
1	2	3	4	5	6
Кредит 1. ФОРМУВАННЯ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ДУМКИ (ІСТОРИЧНИЙ ЕКСКУРС)					
Тема 1. Тема 1. Античний світ. Переклад в епоху Середньовіччя. Тема 2. Перекладацька діяльність епохи Відродження. Переклад епохи Бароко (1600–1750) Тема 3. Переклад періоду класицизму та просвітництва (VIII ст.). Переклад епохи романтизму (кінець 1830 рр. XIX ст.) Тема 4. Переклад доби критичного реалізму (1880–1910-ті рр.) Тема 5. Період "Розстріляного Відродження" (1920-1937/41) у СРСР та в УРСР	30	2	2		20

Кредит 2. ТИПОЛОГІЗАЦІЯ ПЕРЕКЛАДІВ. МОВНЕ ЗНАЧЕННЯ І ПЕРЕКЛАД.					
Тема 1. Предмет вивчення перекладознавства. Галузі перекладознавства. Тема 2. Визначення поняття «переклад». Основні види перекладу. Типи та види перекладу за характером, формою та засобом. Зв'язок перекладознавства з іншими науками. Тема 3. Значення слова. Тема 4. Основні типи мовних значень у теорії перекладу. Тема 5. Способи передачі мовних значень у перекладі. Способи передачі безеквівалентної лексики.	30	2	4		20
Кредит 3. АДЕКВАТНІСТЬ ПЕРЕКЛАДУ. АДЕКВАТНІСТЬ І ЕКВІВАЛЕНТНІСТЬ ПЕРЕКЛАДУ. КОМУНІКАТИВНІ РІВНІ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ. ЕКВІВАЛЕНТНІСТЬ ПЕРЕКЛАДУ. КОМУНІКАТИВНІ РІВНІ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ					
Тема 1. Поняття адекватності у перекладознавстві. Поняття еквівалентності у перекладознавстві Тема 2. Основні концепції перекладацької еквівалентності. Концепція формальної відповідності. Концепція нормативно-змістової відповідності. Тема 3. Концепція повноцінного (адекватного) перекладу. Концепція динамічної (функціональної) еквівалентності. Тема 4. Проблема еквівалентності у сучасній теорії перекладу. Тема 5. Рівні еквівалентності. Історичні концепції та універсальні моделі перекладацької еквівалентності	30	2	4		30
Кредит 4. ПІДГОТОВКА ПЕРЕКЛАДАЧІВ. ВЗАЄМОДІЯ ПЕРЕКЛАДАЧА І АВТОРА В ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ Лекція 7.ВЗАЄМОДІЯ ПЕРЕКЛАДАЧА І АВТОРА В ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ					
Тема 1. Історія підготовки перекладачів. Визначення понять «перекладач» та «тлумач». Знання, вміння та навички перекладачів. Особистісні якості перекладачів. Тема 2. Модель сучасного перекладача. Підготовка перекладачів в Україні та зарубіжних країнах на сучасному етапі. Відомі українські перекладачі.	30	2	6		24

Тема 3. Індивідуальність автора оригіналу і перекладача. Тема 4. Проблема «перекладності» і «неперекладності» тексту. Поняття «одиниці перекладу». Текст як одиниця перекладу. Тема 5. Переклад художніх текстів різних жанрів.					
Кредит 5. ЛЕКСИКОГРАФІЯ І ПЕРЕКЛАДАЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ. ПЕРЕКЛАД ІДІОМАТИЧНИХ ВИРАЗІВ. ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА. НАУКОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ В ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВІ.					
Тема 1. Класифікація словників. Техніка роботи зі словником. Основні риси фразеологізмів як мовних одиниць. Класифікація фразеологічних відповідностей. Тема 2. Сучасне перекладознавство як самостійна наукова дисципліна. Основні підходи до теорії перекладу. Тема 3. Основні підходи до теорії перекладу. Розвиток суспільства і збагачення словникового складу англійської мови. Тема 4. Наукове дослідження та його типи. Методологія наукових досліджень. Тема 5. Етапи наукового дослідження. Загальні вимоги до наукової роботи	30	2	4		26
Усього годин за рік	150	10	20		120

Теми лекцій

кредит	Назва теми	Кількість годин
1	Кредит 1. ФОРМУВАННЯ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ДУМКИ (ІСТОРИЧНИЙ ЕКСКУРС) Тема 1. Античний світ. Переклад в епоху Середньовіччя Тема 2. Перекладацька діяльність епохи Відродження. Переклад епохи Бароко (1600–1750) Тема 3. Переклад періоду класицизму та просвітництва (VIII ст.). Переклад епохи романтизму (кінець 1830 рр. XIX ст.) Тема 4. Переклад доби критичного реалізму (1880–1910-ті рр.) Тема 5. Період "Розстріляного Відродження" (1920-1937/41) у СРСР та в УРСР	2
2.	Кредит 2. ТИПОЛОГІЗАЦІЯ ПЕРЕКЛАДІВ. МОВНЕ ЗНАЧЕННЯ І ПЕРЕКЛАД. Тема 1. Предмет вивчення перекладознавства. Галузі перекладознавства.	2

	<p>Тема 2. Визначення поняття «переклад». Основні види перекладу. Типи та види перекладу за характером, формою та засобом. Зв'язок перекладознавства з іншими науками.</p> <p>Тема 3. Значення слова.</p> <p>Тема 4. Основні типи мовних значень у теорії перекладу.</p> <p>Тема 5. Способи передачі мовних значень у перекладі. Способи передачі безеквівалентної лексики.</p>	
3.	<p>Кредит 3 АДЕКВАТНІСТЬ ПЕРЕКЛАДУ. АДЕКВАТНІСТЬ І ЕКВІВАЛЕНТНІСТЬ ПЕРЕКЛАДУ. КОМУНІКАТИВНІ РІВНІ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ. ЕКВІВАЛЕНТНІСТЬ ПЕРЕКЛАДУ. КОМУНІКАТИВНІ РІВНІ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ</p> <p>Тема 1. Поняття адекватності у перекладознавстві. Поняття еквівалентності у перекладознавстві</p> <p>Тема 2. Основні концепції перекладацької еквівалентності. Концепція формальної відповідності. Концепція нормативно-змістової відповідності.</p> <p>Тема 3. Концепція повноцінного (адекватного) перекладу. Концепція динамічної (функціональної) еквівалентності.</p> <p>Тема 4. Проблема еквівалентності у світлі сучасної теорії перекладу.</p> <p>Тема 5. Рівні еквівалентності. Історичні концепції та універсальні моделі перекладацької еквівалентності</p>	2
4.	<p>Кредит 4. ПІДГОТОВКА ПЕРЕКЛАДАЧІВ. ВЗАЄМОДІЯ ПЕРЕКЛАДАЧА І АВТОРА В ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ. ВЗАЄМОДІЯ ПЕРЕКЛАДАЧА І АВТОРА В ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ</p> <p>Тема 1. Історія підготовки перекладачів. Визначення понять «перекладач» та «тлумач». Знання, вміння та навички перекладачів. Особистісні якості перекладачів.</p> <p>Тема 2. Модель сучасного перекладача. Підготовка перекладачів в Україні та зарубіжних країнах на сучасному етапі. Відомі українські перекладачі.</p> <p>Тема 3. Індивідуальність автора оригіналу і перекладача.</p> <p>Тема 4. Проблема «перекладності» і «неперекладності» тексту. Поняття «одиниці перекладу». Текст як одиниця перекладу.</p> <p>Тема 5. Переклад художніх текстів різних жанрів.</p>	2
5.	<p>Кредит 5. ЛЕКСИКОГРАФІЯ І ПЕРЕКЛАДАЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ. ПЕРЕКЛАД ІДІОМАТИЧНИХ ВИРАЗІВ. ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА. НАУКОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ В ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВІ.</p> <p>Тема 1. Класифікація словників. Техніка роботи зі словником. Основні риси фразеологізмів як мовних одиниць. Класифікація фразеологічних відповідностей.</p> <p>Тема 2. Сучасне перекладознавство як самостійна наукова дисципліна. Основні підходи до теорії перекладу.</p> <p>Тема 3. Основні підходи до теорії перекладу. Розвиток суспільства і збагачення словникового складу англійської мови.</p> <p>Тема 4. Наукове дослідження та його типи. Методологія</p>	2

	наукових досліджень. Тема 5. Етапи наукового дослідження. Загальні вимоги до наукової роботи	
	Всього за курс	10

Теми практичних занять

кредит	Назва теми	Кількість годин
1	<p>Кредит 1 Тема 1 ФОРМУВАННЯ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ДУМКИ (ІСТОРИЧНИЙ ЕКСКУРС) Мета: систематизувати та поглибити знання за темою; поглибити та розширити знання з історії розвитку перекладознавства; ознайомитись з видатними перекладачами різних епох. Тема 1. Античний світ. Переклад в епоху Середньовіччя Тема 2. Перекладацька діяльність епохи Відродження. Переклад епохи Бароко (1600–1750) Тема 3. Переклад періоду класицизму та просвітництва (VIII ст.). Переклад епохи романтизму (кінець 1830 рр. XIX ст.) Тема 4. Переклад доби критичного реалізму (1880–1910-ті рр.) Тема 5. Період "Розстріляного Відродження" (1920-1937/41) у СРСР та в УРСР.</p>	5
2	<p>Кредит 2. ТИПОЛОГІЗАЦІЯ ПЕРЕКЛАДІВ. МОВНЕ ЗНАЧЕННЯ І ПЕРЕКЛАД. ТИПОЛОГІЗАЦІЯ ПЕРЕКЛАДІВ. МОВНЕ ЗНАЧЕННЯ І ПЕРЕКЛАД Тема 1. Предмет вивчення перекладознавства. Галузі перекладознавства. Тема 2. Визначення поняття «переклад». Основні види перекладу. Типи та види перекладу за характером, формою та засобом. Зв'язок перекладознавства з іншими науками. Тема 3. Значення слова. Тема 4. Основні типи мовних значень у теорії перекладу. Тема 5. Способи передачі мовних значень у перекладі. Способи передачі безеквівалентної лексики.</p>	5
3	<p>Кредит 3 АДЕКВАТНІСТЬ ПЕРЕКЛАДУ. АДЕКВАТНІСТЬ І ЕКВІВАЛЕНТНІСТЬ ПЕРЕКЛАДУ. КОМУНІКАТИВНІ РІВНІ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ. ЕКВІВАЛЕНТНІСТЬ ПЕРЕКЛАДУ. КОМУНІКАТИВНІ РІВНІ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ Тема 1. Поняття адекватності у перекладознавстві. Поняття еквівалентності у перекладознавстві Тема 2. Основні концепції перекладацької еквівалентності. Концепція формальної відповідності. Концепція нормативно-змістової відповідності.</p>	5

	<p>Тема 3. Концепція повноцінного (адекватного) перекладу. Концепція динамічної (функціональної) еквівалентності.</p> <p>Тема 4. Проблема еквівалентності у світлі сучасної теорії перекладу.</p> <p>Тема 5. Рівні еквівалентності. Історичні концепції та універсальні моделі перекладацької еквівалентності</p>	
4	<p>Кредит 4. ПІДГОТОВКА ПЕРЕКЛАДАЧІВ. ВЗАЄМОДІЯ ПЕРЕКЛАДАЧА І АВТОРА В ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ. ВЗАЄМОДІЯ ПЕРЕКЛАДАЧА І АВТОРА В ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ</p> <p>Тема 1. Історія підготовки перекладачів. Визначення понять «перекладач» та «тлумач». Знання, вміння та навички перекладачів. Особистісні якості перекладачів.</p> <p>Тема 2. Модель сучасного перекладача. Підготовка перекладачів в Україні та зарубіжних країнах на сучасному етапі. Відомі українські перекладачі.</p> <p>Тема 3. Індивідуальність автора оригіналу і перекладача.</p> <p>Тема 4. Проблема «перекладності» і «неперекладності» тексту. Поняття «одиниці перекладу». Текст як одиниця перекладу.</p> <p>Тема 5. Переклад художніх текстів різних жанрів.</p>	2
5	<p>Кредит 5. ЛЕКСИКОГРАФІЯ І ПЕРЕКЛАДАЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ. ПЕРЕКЛАД ІДІОМАТИЧНИХ ВИРАЗІВ. ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА. НАУКОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ В ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВІ.</p> <p>Тема 1. Класифікація словників. Техніка роботи зі словником. Основні риси фразеологізмів як мовних одиниць. Класифікація фразеологічних відповідностей.</p> <p>Тема 2. Сучасне перекладознавство як самостійна наукова дисципліна. Основні підходи до теорії перекладу.</p> <p>Тема 3. Основні підходи до теорії перекладу. Розвиток суспільства і збагачення словникового складу англійської мови.</p> <p>Тема 4. Наукове дослідження та його типи. Методологія наукових досліджень.</p> <p>Тема 5. Етапи наукового дослідження. Загальні вимоги до наукової роботи</p>	3
	Всього за курс	20

Самостійна робота

Необхідність оволодіти різними навичками та вміннями самостійної роботи потребує звертатися до різних підходів до теоретичних дисциплін, у зв'язку з чим виникає необхідність цілеспрямованого керівництва самостійною роботою студентів задля осмислення характеру цієї роботи у рамках дисципліни "Вступ до перекладознавства".

Вимоги до доповіді

Доповідь повинна бути певною частиною самостійним науковим аналізом щодо недослідженості тематики, проблематики і вагомості методологічної бази. Реферативність дозволяється лише у теоретичній частині, де надається панорама точок зору попередників.

Доповідь повинна тривати 7-8 хвилин і спиратися на не менше 10 джерел, серед яких будуть рівною частиною англійськомовні, українськомовні та іншомовні, але переважають праці з ХХІст.

До наукових джерел не прийнято відносити підручники, словники та довідники і енциклопедії: вони вважаються додатковими джерелами.

кредит	Зміст	Кількість годин
1	<p>Кредит 1. ФОРМУВАННЯ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ДУМКИ (ІСТОРИЧНИЙ ЕКСКУРС) Переглянути фільм «Максим Стріха про український переклад Частина 1 (43.28 хвилини) и 2 (44.54 хвилини)» та скласти конспект.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Історія перекладацької діяльності у давньому світі. 2. Переклад у Давньому Єгипті. Значення перекладацької діяльності у спілкуванні єгиптян з іншими народами. 3. Перші свідоцтва перекладацької діяльності. 4. Переклад у Давній Греції. Особливості грецької цивілізації, що вплинули на розвиток перекладацької діяльності. 5. Переклади природничо-наукових праць грецькою мовою. Розвиток грецької лексикографії. 6. Переклад у Давньому Римі. Луцій (Лівій Андронік) як перший римський поет і перекладач. 	24
2	<p>Кредит 2. ТИПОЛОГІЗАЦІЯ ПЕРЕКЛАДІВ. МОВНЕ ЗНАЧЕННЯ І ПЕРЕКЛАД. ТИПОЛОГІЗАЦІЯ ПЕРЕКЛАДІВ. МОВНЕ ЗНАЧЕННЯ І ПЕРЕКЛАД Конспект першоджерел Самостійна робота з науковою літературою з тем прочитаних лекцій.</p>	20
3	<p>Кредит 3. АДЕКВАТНІСТЬ ПЕРЕКЛАДУ. АДЕКВАТНІСТЬ І ЕКВІВАЛЕНТНІСТЬ ПЕРЕКЛАДУ. КОМУНІКАТИВНІ РІВНІ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ. ЕКВІВАЛЕНТНІСТЬ ПЕРЕКЛАДУ. КОМУНІКАТИВНІ РІВНІ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ Конспект першоджерел Самостійна робота з науковою літературою з тем прочитаних лекцій.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Основні випадки порушення еквівалентності перекладу. • Еквівалентність перекладу. • Адекватність перекладу. • Нееквівалентні форми у теорії перекладу. • Вибір порядку слів з врахуванням комунікативного членування речень. • Поняття комунікативного ефекту перекладу. 	30
4	<p>Кредит 4. ПІДГОТОВКА ПЕРЕКЛАДАЧІВ. ВЗАЄМОДІЯ ПЕРЕКЛАДАЧА І АВТОРА В ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ. ВЗАЄМОДІЯ ПЕРЕКЛАДАЧА І АВТОРА В ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ Перегляд вебінарів з участю сучасних українських перекладачів. Підготовка реферативного виступу з теми «Професійно-важливі якості перекладача». Підготовка реферату «Майстри вітчизняного перекладу». Дослідницька робота та підготовка доповіді «Перші словники та</p>	20

	лексикографи».	
5.	Кредит 5. ЛЕКСИКОГРАФІЯ І ПЕРЕКЛАДАЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ. ПЕРЕКЛАД ІДІОМАТИЧНИХ ВИРАЗІВ. ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА. НАУКОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ В ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВІ. Дослідницька робота та підготовка доповіді «Основні риси фразеологізмів як мовних одиниць». Перегляд фільму «Робота перекладачів в ООН» (англійською мовою). Дослідницька робота та підготовка доповіді «Значення перекладу в сучасному житті.». Дослідницька робота Складання словника перекладацьких термінів та термінів пов'язаних з технікою перекладу (Лекції мають стати джерелом необхідних термінів, що потребують пояснень).	26
	Всього за курс	120

7. Індивідуальне навчально-дослідне завдання

1. Розробка і проведення практичних занять для студентів III курсу із інформаційно-комунікаційним супроводом.
2. Моделювання практичних занять.

8. Форми роботи та критерії оцінювання

Рейтинговий контроль знань студентів здійснюється за 100-бальною шкалою:

Шкала оцінювання: національна та ECTS

ОЦІНКА ЄКТС	СУМА БАЛІВ	ОЦІНКА ЗА НАЦІОНАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ	
		екзамен	залік
A	90-100	5 (відмінно)	5/відм./зараховано
B	80-89	4 (добре)	4/добре/ зараховано
C	65-79		
D	55-64	3 (задовільно)	3/задов./ зараховано
E	50-54		
FX	35-49	2 (незадовільно)	Не зараховано

Форми поточного та підсумкового контролю. Комплексна діагностика знань, умінь і навичок студентів із дисципліни здійснюється на основі результатів проведення поточного й підсумкового контролю знань (КР). Поточне оцінювання (індивідуальне, групове і фронтальне опитування, самостійна робота, самоконтроль). Завданням поточного контролю є систематична перевірка розуміння й засвоєння програмового матеріалу, виконання практичних, лабораторних робіт, уміння самостійно опрацьовувати тексти, складання конспекту рекомендованої літератури, написання і захист реферату, здатності публічно чи письмово представляти певний матеріал.

Завданням підсумкового контролю (КР, залік) є перевірка глибини засвоєння студентом програмового матеріалу модуля.

Критерії оцінювання відповідей на практичних заняттях:

Студенту виставляється відмінно за умови, якщо відповідь повна, вичерпна, насичена термінологією з курсу; визначається точністю, послідовністю і логічністю; відповідає мовним нормам. У ході відповіді студент розкриває питання, передбачені для самостійного опрацювання, наводить приклади на підтвердження теоретичного матеріалу.

Студенту виставляється дуже добре, якщо відповідь повна, вичерпна, насичена термінологією з курсу; визначається точністю, послідовністю і логічністю; відповідає мовним нормам. У ході відповіді студент розкриває питання, передбачені для самостійного опрацювання, наводить приклади на підтвердження теоретичного матеріалу. У ході відповіді наявні незначні мовленнєві огріхи.

Студенту виставляється добре, відповідь змістовна, однак неповна, репліки недостатньо вдалі, оскільки не враховують належним чином використання термінологічної лексики; порушується послідовність і логічність викладу думок; надається перевага невербальній комунікації; трапляються суттєві мовленнєві огріхи..

Студенту виставляється достатньо, якщо відповідь змістовна, однак неповна, репліки недостатньо вдалі, оскільки не враховують належним чином використання термінологічної лексики; порушується послідовність і логічність викладу думок; надається перевага невербальній комунікації; трапляються суттєві мовленнєві огріхи.

Студенту виставляється задовільно, якщо він бере участь в обговоренні теоретичних питань практичного заняття, проте, відповіді є недостатніми за обсягом (до 5-6 реплік), елементарними за змістом, зі значною кількістю помилок різного роду.

Кількість балів у кінці семестру повинна складати від 350 до 500 балів (за 5 кредитів), тобто сума балів за виконання усіх завдань.

Відповідний розподіл балів, які отримують студенти за 5 крд.

Поточне оцінювання та самостійна робота					КР	Накопичувальні бали/сума
T1	T2	T3	T4	T5	20*5=100	500
80	80	80	80	80		

9. Засоби дігностики

Засобами діагностики та методами демонстрування результатів навчання є: завдання до практичних занять, завдання для самостійної та індивідуальної роботи (зокрема есе, реферати), презентації результатів досліджень, тестові завдання, контрольні роботи.

10. Методи навчання

Усний виклад матеріалу: наукова розповідь, спрямована на аналіз фактичного матеріалу; пояснення – вербальний метод навчання, за допомогою якого розкривається сутність певного явища, закону, процесу; проблемне навчання, робота з підручником та додатковими джерелами, спостереження над усним мовленням, спостереження над мовним матеріалом, порівняльний аналіз, виразне читання текстів; ілюстрація – метод навчання, який передбачає показ предметів і процесів у їх символічному зображенні (малюнки, схеми, графіки та ін.).

11.Рекомендована література

Основна література:

1. Євтушенко Л.П. Вступ до перекладознавства. – Черкаси, 2000.
2. Зорівчак Р.П. Фразеологічна одиниця як перекладознавча категорія. – Львів: Вища шк., 1983. – 173 с.
3. Карабан В.І. Переклад з української мови на англійську. – Вінниця, 2004.
4. Корунець І.В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад): Підручник. – Вінниця. «Нова книга», 2001. – 448с.
5. Корунець І.В. Вступ до перекладознавства. – Вінниця, 2006.
6. Коптілов В.В. Актуальні питання українського художнього перекладу. – К.: КДУ, 1971. – 131 с.
7. Коптілов В.В. Теорія і практика перекладу. – К.: Вища школа, 1982. – 166 с.
8. Мірам Г. Алгоритми перекладу. – К., 1998.

9. Мирам Г.Э. Практический перевод: заметки к лекциям. – К.: Ника-Центр, 2005. – 184 с.
10. Петренко Н.М. Вступ до перекладознавства. – Дніпропетровськ, 2002.
11. Семенец О.Е., Панасьев А.Н. История перевода. Киев, 1989.

Додаткова література:

1. Алексеева И.С. Введение в переводоведение. Уч. пос. для фил.и лингв. фак-тов ВУЗов. М.: Academia, 2004. – 352 с.
2. М.П.Брандес, В.И.Повоторов. Предпереводческий анализ текста (для институтов и факультетов иностранных языков): Учеб пособие. – 3-е изд., стереотип. – М.: НВИ-ТЕЗАУРУС, 2001.– 224с.
3. Виноградов В.С. Введение в переводоведение (общие и лексические вопросы). – М.: Изд-во ин-та общего среднего образования РАО, 2001. – 244с.
4. Комиссаров В.Н. Теория перевода (лингвистические аспекты). – М.: ВШ, 1990. – 253с.
5. Комиссаров В.Н. Современноепереводоведение. – М.: Этс, 2002. – 424 с.
6. Комиссаров В.Н. Слово о переводе. М., 1973.
7. Копанев П.И. Вопросы истории и теории перевода. Минск, 1972.
8. Лилова А. Введение в общую теорию перевода. – М.: ВШ, 1985. – 256 с.
9. Нелюбин Л.Л. Перевод и прикладная лингвистика. М., 1983.

Інформаційні ресурси

<http://2016.utic.eu/video/videodoklady>

<http://www.uta.org.ua/>

Systranet	http://www.systranet.com http://babelfish.yahoo.com/
Prompt	http://www.translate.ru/ http://www.online-translator.com/ http://translation.paralink.com/translate.google.ru
Google	http://www.translate.google.ru http://translation.imtranslator.net/translate/default.asp
Dictionary.com	http://translate.reference.com/
<Meta> Переводчик	http://translate.meta.ua/
TUT.ua	http://translate.tut.ua/
Microsoft® Translator	http://www.microsofttranslator.com/Default.aspx
InterTran	http://www.tranexp.com:2000/Translate/result.shtml
WorldLingo	http://www.worldlingo.com/en/products_services/worldlingo_translat

4. Засоби діагностики навчальних досягнень студентів.

Засоби діагностики навчальних досягнень студентів.

Принципи засобів контролю

Система оцінювання націлена на:

- Оцінювання досягнень бакалаврів володінні іноземною мовою у відповідності до визначених навчальних цілей та РВМ;
- Забезпечення відгуків на програму та різних аспектів її втілення;

- Сприяння впливові програми на процес навчання;
- Ознайомлення бакалаврів з критеріями оцінювання і методами самооцінювання.

Система оцінювання повинна:

- Надавати валідні й надійні вимірники результатів навчання відповідно до цілей, завдань і змісту програми ;
- Бути комунікативною та орієнтованою на вміння, водночас не нехтувати необхідністю дотримуватися чіткості й точності у мовленні;
- Включати в себе як поточний так і підсумковий контроль;
- Представляти логічну рамку, для якої характерним є поступове ускладнення мовленнєвих умінь в межах кожного модуля навчання і при переході від одного рівня до іншого;
- Співвідноситись з рівнями володіння мовою ЗЄР та оцінювати усі макровміння;
- Піддаватися постійному аналізу, оцінюванню та подальшому удосконаленню.

Засоби діагностики навчальних досягнень студентів

Завдання для практичних занять, завдання для поточних контрольних робіт, завдання для модульних робіт, письмові самостійні роботи у формі презентацій, індивідуальні завдання, підсумкове опитування студентів по тематиці змістовних модулів.